

[INTROLIGATOR *sb m*

N sg introligat(o)r.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Rzemieślnik zajmujący się oprawą książek; bibliopogus, compactor (vox nova, introligator barbara), concinnator librorum, glutinator Cn [introligator Łac śr]: Andreas de Radzieow introligator librorum ius habet CracArtific 1509 nr 1238; Martinus Kopytho impressor, Blasius introligator CracArtific 1551 nr 209; Ioannes Wieliczka introligator CracArtific 1551 nr 219; Bibliopogus, ein buchbinder, Pol. Introligator. Volck 61; Introligator/ ex lat: Bibliopogus. Volck Ggg4v.

Synonim: księgarz.

MK